

PREFAȚĂ

După a doua conflagrație mondială, în țările est-europene a existat tradiția realizării de inventare forestiere prin însumarea datelor din amenajamentele silvice elaborate pentru fiecare ocol silvic. În România, astfel de inventare forestiere au fost realizate în anii 1959, 1965, 1973, 1980 și 1984. Ele cuprindeau informații despre fondul forestier național, fără a furniza informații despre vegetația forestieră din afara acestuia, deoarece pentru ea nu se întocmeau amenajamente silvice.

După realizarea lucrării “Sinteza Inventarului fondului forestier din R.S.R.” în anul 1985, care prezintă sintetic “informații privind mărimea, calitatea și structura fondului forestier la data de 01.01.1984” în țara noastră nu au mai fost realizate alte inventare forestiere sau lucrări similare. Drept urmare, procesul de luare a deciziilor strategice de dezvoltare a sectorului forestier, la nivel național și regional, nu a putut beneficia de informațiile foarte valoroase puse la dispoziție periodic de inventarele forestiere.

În anul 2006, având în vedere apropiata aderare a României la Uniunea Europeană și nevoia de informații noi, complete și sigure de caracterizare a vegetației forestiere, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură a inițiat procedurile pentru realizarea primului Inventar forestier național (IFN), aliniat la practicile europene în acest domeniu.

Cartea prezintă o descriere cuprinzătoare privind inițierea, proiectarea și realizarea primului ciclu al Inventarului forestier național (2008-2012) din România. Definițiile adoptate și metodele statistice solide pe care se bazează, aplicate și verificate la nivel european, au făcut ca IFN să își atingă obiectivele și să furnizeze informații actuale și sigure despre resursele forestiere din țara noastră.

În a doua parte a lucrării sunt prezentate, pentru prima dată în România, rezultate unitare și detaliate privind întreaga vegetație forestieră (pădure și alte terenuri cu vegetație forestieră) de pe cuprinsul țării, atât din fondul forestier național, cât și din afara acestuia, precum și informații despre arborii din afara pădurii.

IFN utilizează suprafețe de probă permanente, fapt ce permite obținerea de informații utile și credibile privind schimbările apărute în starea vegetației forestiere, precum și evoluția acesteia la diferite etape în timp. După realizarea mai multor cicluri IFN, toate datele colectate din aceste suprafețe de probă vor constitui în mod cert o bază de date valoroasă care să stea la baza realizării de noi studii, cercetări și predicții în legătură cu vegetația forestieră din țara noastră, ale căror rezultate să fie folosite în procesul de luare a deciziilor de gestionare durabilă a pădurilor.

Autorii